

Een blad voor en door bewoners

Parkeerproblemen houden wijk bezig

Parkeerproblemen zijn hier al jaren een hot topic en lijken zich, ondanks oplossingen in de vorm van blauwe zones, van de ene naar de andere wijk te verplaatsen. Momenteel lopen de gemeenteraden weer hoog op en zijn er twee petities in Slotermeer over het onderwerp.

Het probleem

Door lage parkeerkosten en in sommige buurten zelfs gratis parkeren, is de parkeerdruk in Nieuw-West de laatste jaren behoorlijk toegenomen. In bepaalde straten, zoals de Jan de Louterstraat is deze onevenredig hoog. Door de goede bereikbaarheid en de ligging nabij een winkelcentrum worden die parkeerplekken gebruikt door parkeerders 'van buiten'. Veel forenzen zetten 's ochtends vroeg hun auto neer en gaan met de fiets of het openbaar vervoer verder naar hun werk. Ook bewoners uit andere stadsdelen die geen parkeervergunning hebben, kiezen voor een gratis plekje buiten de ring. Om de parkeeroverlast aan te pakken, is in delen een blauwe zone ingevoerd. Een groot succes voor de betreffende buurten, maar in andere buurten is de parkeerdruk verder gestegen. Daarom is er nu een proef met het oprekken van de maximale parkeerduur in de blauwe zones van 2 naar 6 uur. Het stadsdeel verwacht dat deze zones hierdoor beter benut worden en daarmee de druk op de overige buurten afneemt. De pilot startte op 16 november en duurt vier maanden. Informatie van de website van stadsdeel Nieuw-West

Foto: Linda el Omari

Parkeerproef blauwe zone op At-5

Het oprekken van de parkeerduur in Slotermeer Noord-Oost veroorzaakt onrust. Bewoners van De Dobbebuurt stapten naar At-5 om hun verhaal te vertellen. Zij vrezden opnieuw voor dagjesmensen en forenzen. Bewoners uit het gebied zijn een petitie gestart tegen de proef. Hier staat: 'Wij hebben veel last van automobilisten die afkomen op de blauwe zone, omdat dit gepaard gaat met onder andere hard rijden en zwerfvuil. De gemeente wil nu de parkeerduur in zone 2 verhogen van 2 naar 6 uur. Wij vinden dat dit zorgt voor nog meer onrust in de buurt. Deze proef gaat ten koste van de leefbaarheid en ook de veiligheid. We zijn een woonwijk, geen gratis parkeerterrein!' De petitie is te vinden op: <http://blauwezone2blijft2uur.petities.nl/>

De wens voor een blauwe zone

"Kijk, het is weer zover", zucht mijn man. Hij wijst naar een auto met twee lekke banden. Een bekend gezicht in onze straat. In augustus brandde een verlaten auto volledig uit, nadat deze slachtoffer was geworden van een scherp mes én twee pogingen tot inbraak. Vandalisme? Nee, zeggen buurtbewoners. Ze kunnen het niet hard maken, maar vermoeden allemaal hetzelfde: frustratie over het tekort aan parkeerplaatsen. De lekke banden zorgen voor een hoop onrust, maar de frustratie wordt breed gedeeld.

Buurtbewoonster Corriet Tollenaar heeft inmiddels zes vellen vol handtekeningen van mensen die een oplossing voor het parkeerprobleem willen. Tante Corriet, zoals buurkinderen haar noemen, is de drijvende kracht achter het bewonersinitiatief voor een blauwe zone in de Jan de Louterstraat en omgeving. Corriet: "Het is bijna onmogelijk om een parkeerplaats in de buurt te vinden. Vaak rijd ik tien minuten rondjes voor ik een plekje vind. Voor de deur parkeren is er al helemaal niet meer bij."

Corriet vermoedt dat het tekort aan parkeerplaatsen wordt veroorzaakt door mensen die niet uit de buurt komen. Onderzoek van het stadsdeel bevestigt dit: 45% van de geparkeerde auto's blijkt van buitenstaanders. Desondanks zijn er geen plannen om de Jan de Louterstraat en omgeving tot blauwe zone te maken.

Toen Corriet kort daarna een boete kreeg omdat ze fout geparkeerd stond, was ze het zat. "We kunnen niet zeggen dat niemand anders hier mag staan", zegt ze, "het is een openbare weg. Maar aan dat langparkeren moet echt iets gedaan worden." Het verlengen van de tijd in bestaande blauwe zones is volgens haar niet genoeg: "Mensen werken meestal acht uur. Dus de parkeerduur verlengen tot zes uur zal de forenzen niet uit onze straat houden."

Inmiddels is Corriet samen met buurtgenoot Wil de halve wijk door geweest. Met succes! "Zelfs een oudere dame zonder auto steunt ons initiatief!" De dames moeten nog een aantal straten langs, daarna gaat de petitie naar het stadsdeel. "Dan kunnen ze die mooi meenemen in de proef", stelt Corriet, "En hopelijk kunnen wij volgend jaar dan weer dichterbij huis parkeren!"

Wie de petitie wil ondertekenen, kan de Jan de Louterstraat inlopen en aan een voorbijganger vragen naar tante Corriet.

Linda el Omari

Wat wenst u voor het nieuwe jaar?

Nog even en het is alweer 2016. Onze nieuwe verslaggeefster Linda el Omari ging de straat op en stelde buurtbewoners de vraag: wat is uw wens voor de buurt? De hartverwarmende antwoorden die zij kreeg, vindt u verspreid over deze krant terug. Dank aan de geïnterviewden en ook namens de redactie van de GaSet een gelukkig nieuwjaar voor iedereen!

Maureen en Gilberto: "Wij wensen iedereen fijne feestdagen en een prettig uiteinde. En dat we maar meer naar elkaar toe mogen komen!"

Buurtkrant
nummer
65

december 2015

onder andere:

Een half jaar
leegstand

Pagina 3

Sjamanisme en
het Sloterpark

Pagina 5

GaSet Junior

Pagina 7

Happy taaltrippie...

Ik zit in de tram naar huis na een gezellige avond borrelen op een terrasje drankjes gedronken te hebben. Cheers losers, mij krijg je dat terrasje niet af!

Het is tijd om naar huis te gaan en ik neem een drukke tram naar Geuzenveld. Na een paar haltes komen er een aantal jongens de tram binnen. Ze lachen, duwen, doen stoer en spreken luid lacherig tegen en met elkaar.

Ik spreek mijn talen redelijk en ik versta sommige woorden uit de verschillende talen die bij mij in de buurt gesproken worden, maar wat spreken deze jongens? Ze zijn eas-ie man en fukking slecta, het gaat vet gucci met hen en ze gaan nog effe bij een sagbi kanen voordat ze loesoe gaan.

Hmmm? Er komen twee meisjes de tram in waarvan ze eentje een vette G vinden, want er wordt meteen door de homies over het smatje gesproken. Het chickie heeft een lekkere chan chan en mag met de boyszzz wel mee naar hun osso, want dat lijkt hun wel flex. Die faya mag wel hun chimeid worden met die kadetjes van d'r. Die willen ze wel zausen, want dat is zwaar spang. Huh? Ik luister mee en kom er achter dat het over de dikke billen van één van de meisjes gaat en dat ze interesse in haar hebben, maar hé... De meisjes kennen de gappies en zijn ook niet op hun bekkie gevallen. Ze antwoorden lachend dat ze never ever met één van de swa's mee zouden gaan, al zouden ze mucho doekkoe lappen. Ze zouden nooit met zulke nerds batsen, dat ze beterszzz hun eigen pagga kunnen slaan en moeten nokken nou, anders bellen ze hun NEEF en die zal ze dan wel effetjes tantoe hard hoeken. Snappie? De Kill's kijken lacherig, worden wat rustiger en verlaten de tram, maar schreeuwen nog wel dat de weri tanga vatzig is en een unkoe ranzige biatch. Dan staan ze buiten, maar bij dit vertrek krijgen de tjappies een lafoe middelvingertje van de hoo's en deze schreeuwen lachend: "Laterszzz en chala chompies", naar de ook nog steeds lachende gassies. Euehhhh? Een paar haltes later stap ik ook uit en bedenk mij dat ik thuis eerst even iets te eten lust om daarna lekker en samen met mijn vriendin onder de wol te duiken. De nacht is nog jong en ik ook...

Remko7

DE WIJK VANUIT ONDERNEMERSOGEN

We naderen het jaareinde met de traditionele feestdrukte vol gezelligheid, opwindning, verwachtingen en voornemens.

Volgens economen is de recessie verleden tijd. Voor ondernemers zijn deze maanden het moment van de waarheid, de laatste horde om te bepalen of het jaar goed wordt afgesloten. Het is wel te merken dat men nu meer durft te besteden, trouwens elkaar iets geven blijft toch traditie.

Winkeliers spannen zich in om hun *targets* te behalen. Dat doen ze onder meer door snellere service, bijverkoop, aanbiedingen en folders. Als ondernemer probeer ik mijn winkel zo feestelijk mogelijk aan te kleden om bij te dragen aan een warme en gezellige sfeer.

Sinterklaas hebben we begroet, men is druk bezig geweest met surprise maken. Allerlei knutselmateriaal werd bij ons ingekocht. Ik hoorde weer de mooiste surprise ideeën voorbijkomen, van eenvoudige tot hele ingewikkelde. Als aan mij werd

gevraagd of het mogelijk is datgene te maken, antwoordde ik: "Als je je best doet, zal het zeker lukken. En dan zie je ze denken: Oh ja, natuurlijk!" Mooi om te zien en ik geef toe dat ik meelift op deze feestvreugde.

Met de Kerstdagen in aantocht wensen we elkaar warmte, liefde en verbondenheid toe door een kaart, tweet, sms of met cadeaus. Uiteindelijk draait het om de simpele dingen in het leven samen met elkaar te vieren en te delen, niet alleen nu maar te allen tijde. En laten we onze medemensen in de wereld die het moeilijker hebben niet vergeten.

'Geluk van ons hangt af van de glimlach van anderen' (A. Einstein).

Lieve klanten, ik wens jullie vanuit mijn Bruna winkel fijne feestdagen toe en al het moois voor het jaar 2016!

Carlo Panoet

KERSTMIS

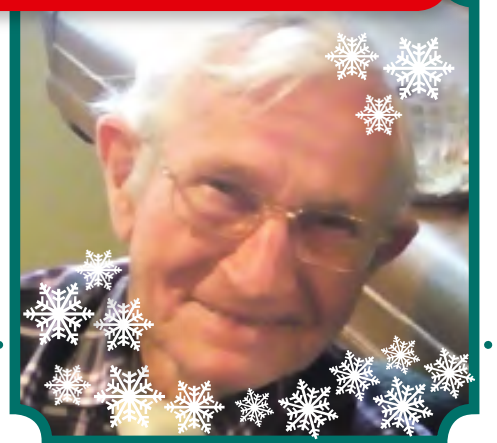
**Vrede
even maar?
Kaarsjes branden
voor vrede
Elke dag
vrede
Overal
Altijd**

Fijne Kerstdagen

Rose van Dongen

Ben: "Er mag wel wat meer liefde tussen de mensen komen. Je hoeft elkaar heus niet meteen op de mond te zoenen. Gewoon een beetje aandacht voor elkaar, dat zou een hoop goed doen."

Mijn muis doet het niet

Vandaag had ik een bijzonder fotoalbum in mijn handen. Al elf jaar lang geef ik computerlessen aan beginners, vanaf de eerste cursus heb ik altijd groepsfoto's gemaakt. Die dan weer wisselend in groot formaat aan de muur gehangen werden. Uiteraard hebben we door de jaren heen cursisten van allerlei pluimage en nationaliteiten gehad, soms zelfs uit landen waar we nog nooit van gehoord hadden. Een kleine bloemlezing over de computerlessen die tegenwoordig Digiwijks heten.

Voor onze eerste cursus hebben Ria van Bergen en ik in de buurt

Eerste certificaatuitreiking in 2004. Foto: Thea Schaafsma

bij bekenden gelobbyd. Dat voelde voor ons wat minder eng. We gaven de cursus in het oude buurtsteunpunt op de hoek van de Cornelis Outshoornstraat. Van deze éérste cursus van acht personen leven nog vijf mensen en die zie ik ook nog regelmatig. Op de eerste les (de muisoefening) kwam er ineens de kreet: "mijn muis doet het niet!" Ik draaide me om en zag een vrouw met de muis in het rond zwaaien. Ik moest meteen denken aan die reclame van toen: 'zet de muis in de rechter bovenhoek'.

Ook hebben we door de jaren heen, heel wat cursisten leren omgaan met de muis via pakjes papieren zakdoeken. Dat is lekker zacht en een ideale manier om thuis te oefenen. Bij de eerste cursus zat ook een man die prachtig kon tekenen en er ging voor hem een wereld open. Hij kon dat ook goed op de computer. In het begin hadden we maar één cursus die mensen via een koptelefoon kregen. We hebben nu veel meer materiaal, maar indertijd kon men echt vrij veel na zes lessen, soms meer dan nu na veel meer lessen.

Op een andere foto ontdekte ik nog een vrouw die in een woonwagenveld woonde. Ze was analfabeet, want als kind kon ze niet naar school omdat ze ziek was. Haar kleindochter hielp haar om een beetje te leren lezen. Ze heeft de cursus helemaal afgemaakt en was ontzettend trots, dat ze dat voor elkaar gekregen had. Het kamp was helemaal versierd toen ze daar kwam met haar certificaat.

Ook hebben we doven en zeer slechthorende cursisten gehad. De koptelefooncursus kostte natuurlijk veel energie van beide kanten, maar met lippen en pen en papier kom je een heel eind. We hebben lesgegeven op verschillende locaties en nu alweer jaren in het Huis van de Wijk het Pluspunt en het bevalt ons daar prima. In al die jaren hebben we honderden cursisten tussen de veertig en negentig jaar aan het computeren gekregen. En daar zijn we best een beetje trots op.

Thea Schaafsma

De laatste groep die een certificaat heeft gekregen. Foto: Thea Schaafsma

Frieten met...

Ik ken hem al jaren, mijn Belgische kennis uit het café. Eentje die wel van het leven houdt en er met volle teugen van geniet. David is dé man om eens lekker een potje Belgisch te gaan smullen.

dat is één van de weinige dingen die ik niet lekker vind. Maakt niet uit, we eten wel iets anders en aan het eind van de avond weten we het. Het worden Belgische frieten met zuurvlees.

Hij is enthousiast en onder het genot van een aantal pilsjes bespreken we de eventuele maaltijden. David wil stoemp maken, maar helaas... Stoemp lijkt mij teveel op hutspot,

Een weekje later stap ik op mijn fietsje met een aantal lekkere biertjes. Ik neem deze keer alleen de drank mee en hij kookt. Dat is onze afspraak.

Het is een gezellige boel bij David en de biertjes smaken ons opnieuw prima. Dan vraagt hij waar mijn vlees is of dat ik mijn potje nog in elkaar moet flansen. Hé? Ik? Nee joh, ik ben van het bier en jij bent van het eten!

Probleempje... Hij heeft alleen maar frieten gesneden en dacht dat ik met het zure vlees kwam. Oké, we kunnen hoog of laag springen, vlees gaat er niet komen. Dus dan alleen maar een patatje mét eten... Nee, "Een frietje mayonaise", zegt David. Ook goed, smaakt hetzelfde. We beginnen en hij doet de patates frites en ik de frietsaus.

David heeft kruimige aardappelen (Bintjes) in ongeveer één centimeter dikke reepjes gesneden, gekookt, goed droog gedept en laten afkoelen. Daarna vier minuten gefrituurd op 150 graden Celsius en tot kamertemperatuur laten komen. Hierna opnieuw drie mi-

nuten frituren, maar dan op 175 graden Celsius even afdeppen en de patatfriet is klaar en lekker! Mijn mayo maken is nog gemakkelijker. Twee eierdooiers, een beetje water en een theepeeltje mosterd in een kommetje door

elkaar kloppen of de staafmixer hiervoor pakken. Daarna langzaam de (olijf)olie erin druppen en blijven doorkloppen tot een gladde massa. Afmaken met zout en peper naar smaak. Smullen maar! Ik heb een prima avond gehad en ben naast mijn fiets lopend in een bijna rechte lijn naar huis gegaan. Belgische bieren doen hun werk en een patatje met, smaakt prima!

Remko7

Een half jaar leegstand

De nieuwe sociale huurwoningen in Bakemabuurt Zuid hebben het afgelopen half jaar leeggestaan terwijl ze al wel klaar waren. In juni 2015 was de renovatie van de panden in de Bouwen Ewoutszstraat 1 t/m 8 voltooid. Dagelijks loop ik er met mijn teckeltje langs en kijk uit naar de nieuwe bewoners. Een half jaar na oplevering van de renovatie staan de panden nog leeg. Hoge hekken en camerabewaking moeten kraken en vandalisme tegenhouden. Op navraag bij Stadsgenoot volgt hier de uitleg van Arda Gelissen, persvoorlichter:

“Stadsgenoot heeft in de zomer van 2015 de renovatie van de twee portiekblokken in de Bouwen Ewoutszstraat (huur) en de Jan Zijvertszstraat (koop) afgerond. De koopwoningen zijn direct in de verkoop gegaan en zijn inmiddels voor het grootste deel geleverd en bewoond.

Voor de huurwoningen was het ook de bedoeling van Stadsgenoot dat deze vrijwel direct na de oplevering verhuurd zouden worden. Het gehele blok wordt in eerste instantie aangeboden voor de herhuisvesting van de laatste reguliere bewoners van de Bakemabuurt, maar ook voor de herhuisvesting van de bewoners van de flat aan de Goeman Borgesiusstraat in Geuzenveld. Bij de aanbidding aan deze laatst genoemde groep bewoners is het proces tot onze spijt vertraagd, waardoor het blok aan de Bouwen Ewoutszstraat nog niet bewoond is. De vertraging was het gevolg van de zorgvuldige procedure die doorlopen moet worden met bewoners en de gemeente voor de herhuisvesting. Het dilemma voor Stadsgenoot was om te kiezen voor het aanhouden van de woningen in de Bakemabuurt en daarmee tijdelijke leegstand te accepteren, of direct te verhuren op Woningnet, maar daarmee schaarse woningen voor herhuisvesting te verliezen. Inmiddels is bekend welke huishoudens uit de Goeman Borgesiusflat naar de Bakemabuurt verhuizen. De resterende woningen zijn

Foto: Christiane Baethcke

op Woningnet geadverteerd en de kandidaten zijn geselecteerd. Wij verwachten dat de eerste huizen in december 2015 zullen worden bewoond.”

Een schoonheidsprijs verdient het niet, dat in tijden van woningnood 36 woningen meer dan een half jaar leeg staan en niet aan de hoognodige sociale woningvoorraad toegevoegd worden. In Amsterdam is de gemiddelde wachttijd op een huurwoning 12 jaar. Dit soort praktijken houdt de schaarste aan sociale huurwoningen in stand en verhoogt ze zelf. Alle huurders bij Stadsgenoot en de belastingbetaler betalen de prijs van leegstaand.

Christiane Baethcke

Nieuwe bewoners Gerhardhuis

Een aantal jaar geleden zijn de bewoners van verzorgingshuis het Gerhardhuis verhuisd. Nadat het gebouw een tijdje anti-krak bewoond werd, heeft organisatie Camelot het pand een nieuwe bestemming gegeven. De redactie ging op bezoek bij Jelle Lut, een van de nieuwe bewoners. De 240 units in het pand zijn opgeknapt en worden nu verhuurd aan studenten en/of werkende jongeren tussen 23 tot 29 jaar.

Foto: Rose van Dongen

Jelle vertelt: “Het gebouw en de units zijn geschilderd en gestofeerd, de douches zijn opgeknapt. Sinds drie maanden zijn alle units bewoond. Ik woon hier nu twee maanden. Mijn woonruimte is 25 vierkante meter groot en bestaat uit een woon-slaapkamer, een keukenblok, een douche, een toilet en een balkonnetje. Aansluiting van internet en televisie is bij de huurprijs inbegrepen, zo ook water, gas en elektra. Er is een gemeenschappelijke fietsenstalling en een wasruimte met twee wasmachines en een paar wasdrogers. Voor de hoeveelheid bewoners is dit aan de magere kant. Als ik bij vrienden ga eten, neem ik mijn was mee en dan ga ik na een gezellige avond met mijn schone was weer naar huis.”

Wat voor mensen wonen er in het gebouw?

“Het is een gevarieerde groep jongeren die hier woont. Er zijn mensen die studeren, werken en/of een eigen bedrijfje runnen. Er woont ook een bioloog, iemand die in de psychiatrie werkt en er zijn creatievelingen, zoals een actrice. Om met zoveel verschil-

lende jongeren in één gebouw te wonen is een mooie kans om nieuwe mensen te leren kennen. Alles en iedereen is nieuw hier. Om elkaar te leren kennen worden er wel eens gangborrels georganiseerd. Het is wel lastig om elkaar tegen te komen daar elke gang is afgesloten. Ik zoek het wel actief op. Met een van de bewoners ga ik wel eens uit eten, met een ander ga ik de stad in. Ik probeer mensen bij elkaar te zoeken voor een rondje hardlopen rond de Sloterplas. Maar als je deur dicht is, is de deur dicht.”

Jelle, kun je iets over jezelf vertellen?

“Ik ben 27 jaar en kom uit Leiderdorp. Daar wonen nog mijn ouders, zus en mijn gezellige familie. Ik heb er, zo ook in Amsterdam, een groep vrienden. In Leiden heb ik gestudeerd en heb daar vijf jaar lang in een groot studentenhuus met 21 mensen gewoond. We deden er veel samen, onder andere samen eten. Het is wel een groot contrast met waar ik nu woon. Ik ben nu bezig met de eindschrijving van mijn studie biologie en hoop daar over een maand mee klaar te zijn. In het kader van mijn afstuderen ben ik in het AMC (Amsterdams Medisch Centrum) bezig met biomedisch onderzoek. Tijdens mijn studie heb ik een half jaar in Leuven stage gelopen, drie maanden gewerkt in Praag gewerkt en een klinische stage gedaan in Tanzania. Om te ontspannen loop ik hard en klussen vind ik leuk om te doen. Ik ga met vrienden uit, we spelen een spelletje of hebben een muziekkavond.”

“Boven verwachting vind ik Slotermeer een heel leuke wijk. Het leven hier op straat vind ik prachtig en ik maak dan ook graag een praatje met de mensen hier. Dat maakt voor mij deze wijk zo leuk en bijzonder. Er is hier veel te doen, de wijk biedt vele mogelijkheden. Zo wilde ik naar de Geluksdisco, een leuk initiatief. Toen ik er kwam bleek deze, jammer genoeg, niet door te gaan. De volgende keer ben ik er zeker en ik zou iedereen willen aanmoedigen erheen te gaan. Om de wijk leuk te maken en te houden moet men met elkaar in gesprek blijven. Zo begrijpen we elkaar.”

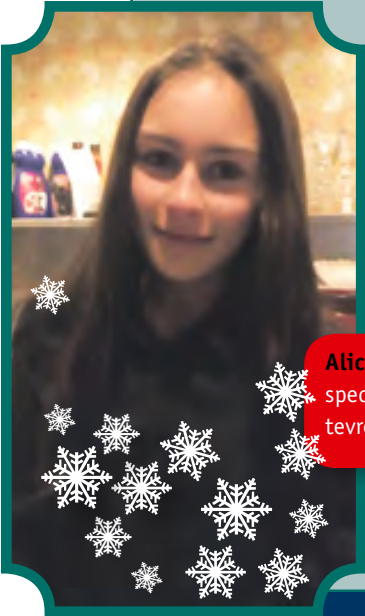
Rose van Dongen

De Wereld van Warner

Met de wereld gaat het op het moment wat minder, maar met Nieuw-West, dus ook Geuzenveld-Slotermeer, gaat het beter. Ik zie en hoor de misprijzende reacties op de social media al langskomen: ‘Wat zeg je? Beter? Bij de voedselbank wordt het steeds drukker, de wachtlijsten bij de schuldhulpverlening steeds langer’ en ‘Ik kan op het plein hier om de hoek als alleenstaande vrouw nergens ‘s avonds wat drinken’. Toegegeven, het Lambertus Zijlplein is nog steeds niet bepaald het meest opwindende plein en het geluid van een paar jaar geleden (alweer een overval of een gevalletje illegaal gokken) echoot nog regelmatig door. Maar als ik zie welke berichten over activiteiten in de buurt alleen al via Facebook tot mij komen. In de weekends is het kiezen tussen de Geluksdisco in Westside, een opening in broedplaats De Vlucht, een smaakfestival bij het Rijk van de Keizer en een feestelijke markt in Geuzenveld. En dan ben ik ook nog uitgenodigd voor een huwelijksfeest bij Hotel Buiten, door bewoners uit het centrum nota bene... Ze zeiden: “We waren meteen verliefd op dat prachtige plekje aan het water en wilden alleen daar trouwen!” Bijna voor het eerst dat ik naar zo’n feest kan lopen en niet de stad in moet naar een of andere hippe tent. Dan heb ik het alleen nog maar over wat georganiseerd wordt door enthousiaste bewoners en cultureel ondernemers in Geuzenveld-Slotermeer, en niet door in de buurt gewortelde maatschappelijke organisaties. Want die zitten bepaald ook niet stil. Als kers op de taart komt het Parool ook nog met een kaart waarin al het leuks uit de buurt wordt aangevinkt. Je kan je een reisje naar Berlijn uitsparen, Nieuw-West is the place to be! Dat gevoel had ik helemaal toen ik onlangs op de Allendelaan werd aangesproken door toeristen, een Argentijns stel op huwelijksreis. Ze waren na een wandeling in het Sloterpark verdwaald en op zoek naar hun hotel aan de Slotermeerlaan. Toeristen... in Slotermeer... op zoek naar hun hotel... daar had ik een paar jaar geleden niet van durven dromen! Ik heb het al reuze naar mijn zin, en verheug me op wat er hier nog allemaal komen gaat!

Warner Hemmes

Alice: “Eigenlijk heb ik geen speciale wensen, ik ben tevreden. Fijn nieuwjaar!”

BETER EEN GOEDE BUUR DAN EEN VERRE VRIEND

Amén en Jeanine

Deze burens zijn allebei nieuw in Geuzenveld: Amén en Jeanine. Amén woont net een maand in de wijk, Jeanine vier maanden. Amén loopt stage bij jeugdzorg en Jeanine werkt in haar vrije tijd bij VoorUit. Bij VoorUit organiseren studenten, zoals Jeanine, activiteiten voor kinderen en volwassenen in de wijk. Jeanine vertelt dat ze tot nu toe met veel plezier bij VoorUit werkt.

Amén kwam door zijn (andere) buurvrouw in contact met VoorUit. Hij had hier nog nooit van gehoord, maar was zeer onder de indruk van de activiteiten van de studenten. Zelf heeft hij een zoontje van vier, die al heel graag naar het buurthuis wil. Het zoontje van Amén is fan van Ajax en kijkt er naar uit om te gaan voetballen bij VoorUit. Nieuwe burens Amén en Jeanine kennen elkaar nog niet heel goed, maar groeten elkaar altijd vriendelijk. Ze vinden hun nieuwe wijk allebei erg leuk, omdat alles op loopafstand is. Amén: “De bakker hier om de hoek maakt heerlijke broodjes.” Jeanine is het helemaal met hem eens en weet hem nog wat nieuwe plekken aan te raden, waar hij ook nog wat aan heeft! De burens geven aan dat ze elkaar vast nog vaker zullen spreken, bij het buurthuis of ergens anders. Ze zijn dan wel beide nieuw, maar met zo’n vriendelijke buur voel je je sneller thuis!

Roy van Krimpen

Yener: “Allereerst hoop ik natuurlijk op een goede omzet voor ondernemers, zoals ikzelf. En alsjeblieft, geen ellende meer. Er is zoveel gebeurd de laatste tijd... Het is genoeg geweest.”

Brasa Dey

Op 25 november vierde men in Suriname voor de 40ste keer onafhankelijkheidsdag. In Geuzenveld werd dit heugelijke feit gevierd op vrijdag 27 november met een buurtfeest in het Pluspunt.

‘Groot’ bewonersoverleg Geuzenveld

In Geuzenveld en Slotermeer zetten buurtbewoners zich vrijwillig in om het budget dat speciaal voor bewonersinitiatieven beschikbaar is, zo goed en eerlijk mogelijk te verdelen in de wijk. Hier steken ze veel van hun tijd in. De regiegroep Geuzenveld wilde alle bewoners informeren over de uitgaven van dit jaar en over de nieuwe regels per 2016. De opkomst op de avond was echter bedroevend laag, hoewel iedereen die een initiatief had ingediend persoonlijk was uitgenodigd. Regiegroep lid en redactielid van GaSet Remko de Maar had het even helemaal gehad en schreef zijn frustraties van zich af:

Hallo beste en zeer geïnteresseerde bewoners van Geuzenveld.

Graag wil ik jullie van harte bedanken voor jullie interesse in het groot bewonersoverleg op donderdag 26-11-2015 met gratis koffie en thee. Het stormde natuurlijk en Ajax was op tv... dus echt heel erg bedankt dat jullie met maar liefst dertien bewoners in het Plus-

punt aanwezig waren om te horen wat de regiegroep dit afgelopen jaar heeft gedaan. We vertelden er welke burgerinitiatieven er dit jaar een helaas kleinere, maar wel ontvangen toekenning hebben gekregen en hoe we het volgend jaar met nieuwe regels en waarschijnlijk nog minder budget gaan aanpakken.

Hopelijk hebben de wel aanwezige actieve buurtbewoners wat opgestoken over de nieuwe plannen. In 2016 hopen we als Regiegroep ook weer een heleboel aanvragen te mogen beoordelen. Wel vind ik het jammer dat veel aanvragen met name voor de eigen achterban, groepen, culturen en stichtingen lijken te zijn. Ik hoop dat we volgend jaar meer initiatieven binnen krijgen die bedoeld zijn voor alle bewoners van Geuzenveld en dat u dan massaal naar het ‘Groot’ bewonersoverleg komt.

Remko de Maar

Boekrecensie Een inspirerend (sport)boek

Vandaag in de GaSet: het tweede deel van een kleine recensieserie van levensboeken. In het vorige nummer van de Gaset stond een recensie van levensgenieter, het levensboek van Louis Nijboer. Deze week een ander levensverhaal, namelijk dat van Jozef (Jos) Chelius: Eens een sportman...altijd een sportman, opgetekend door Wensley Power. Een ander verhaal, maar net zo aangrijpend.

Chelius heeft een glansrijke basketbalcarrière achter de rug, als speler en als coach, in Suriname en in Nederland. Het boek bestaat voor de helft uit kopieën van krantenartikelen uit zijn gloriëtijd, bijeen gezocht door de dochter van Chelius. Deze artikelen geven de feiten weer: keer op keer berichten de kranten over Chelius die, wedstrijd na wedstrijd, team na team naar de overwinning wist te spelen én coachen. Na het lezen van al deze artikelen (met soms wel erg kleine lettertjes...) krijgt de lezer al bewondering voor de sportman Chelius.

Deze bewondering wordt alleen nog maar groter na het lezen van het tweede deel van het boek. Dit bestaat uit brieven van goede vrienden en collega’s van Chelius. Zij beschrijven hem

als een hardwerkende sporter en coach, die altijd het beste met de ander voor heeft. Als een doorzetter ook, die zelfs na een noodlottige hersenbloeding zijn leven op een positieve manier blijft benaderen.

Kortom: een topboek voor de (basketbal)sportliefhebber. Als je, zoals ondergetekende, niet zo van sport houdt, worden de vele krantenartikelen en verhalen over basketbal je soms te veel. Maar, dan zou ik je toch adviseren om door te bladeren naar alle mooie brieven en verhalen van vrienden. Deze leren de lezer veel over de goede werken en levenshouding van Chelius en vormen een bron van inspiratie.

Charlotte Lehmann

Eens een sportman, altijd een sportman. Jos Chelius. Opgetekend door Wensley Power, project levensboeken van de ANBO Amsterdam, 2015

STRIP door Remko de Maar

Dromerig spektakel

Voortaan wordt in iedere GaSet een voorstelling besproken die in de Meervaart speelt. De eerste is Alice in Wonderland, een voorstelling van het Maas theater en dans. De voorstelling is op vrijdagavond 29 januari om 19.30 uur en is geschikt voor kinderen van acht jaar en ouder.

Vreemderer en vreemderer wordt het leven voor Alice. Terwijl ze echt niet meer in sprookjes gelooft. Ze wordt achtervolgd door de rode hertogin en is moe van het aardig doen. Dan valt ze onverwacht in een wereld van wonderlijke wezens en pratende dieren. Reis mee met Alice en ontmoet de deftige muis, de mysterieuze katten, het verlegen konijn, een wrede hoedenmaker, een zingende

rat en een onmogelijke tweeling. Welkom in Wonderland, waar niets is wat het lijkt. In Alice in Wonderland wordt eeuwig feest gevierd. Het is een voorstelling vol goocheltrucs, special-effects, popmuziek, carnavalskostuums en heel veel thee. De voorstelling wordt geregisseerd door Monique Merx die ook 'Alleen op de wereld' maakte. De Volkskrant en Het Parool gaven allebei vier sterren aan dat fantasierijke spektakel.

Onder de lezers van de GaSet verloot de Meervaart vijf keer twee vrijkaarten voor deze voorstelling! Stuur een mail met je naam, adres, woonplaats naar prmail@meervaart.nl en uiterlijk 10 januari krijg je bericht of je één van de gelukkigen

bent! Je kunt ook langskomen bij de kassa van de Meervaart en naam en adresgegevens achterlaten.

Theater de Meervaart, Meer en Vaart 300, Amsterdam, www.meervaart.nl

Sjamanisme en het Sloterpark

“Mijn naam is Linda Wormhoudt en ik woon in Slotermeer. Ik schrijf boeken over en geef opleidingen in sjamanisme. Samen met mijn hond, de beagle Ravana, ben ik dagelijks te vinden in het Sloterpark en vooral in de heemtuin.”

Wat is sjamanisme?

“Sjamanisme is een levensstijl, die er vanuit gaat dat alles in de natuur beziel is: bomen, dieren, het land waarop we leven. Alles is met elkaar verbonden, als kralen in een ketting. Je bent deel van je omgeving, jij beïnvloedt de omgeving en de omgeving heeft invloed op jou. Het sjamanisme is vooral bekend door de Noord-Amerikaanse indianen, maar ook in Lapland leven mensen met een sjamanistische cultuur.”

Hoe kwam je in aanraking met het sjamanisme? Wat sprak je erin aan?

“Ik voelde mij al van jongs af aan aangetrokken tot de natuur. Via reizen en omwegen kwam ik in contact met traditionele vormen van sjamanisme. Teruggekomen in Nederland richtte ik mijn aandacht vooral op het Sloterpark, dit was de grond onder mijn voeten. Onze voorouders een sterke connectie met de natuur. Het was voor hen essentieel om de natuur te begrijpen en ermee samen te werken. Als je een bepaalde plantensoort met wortel en al plukte, had je het jaar daarop die plantensoort niet meer in je buurt. Als je alle konijnen in een bepaald gebied doodde had je in volgende jaren minder konijnenvlees. Het gaat om balans, om dat te zoeken wat je nodig hebt en niet meer dan dat.”

Wat is het verschil tussen hekserij en sjamanisme?

“Sjamanisme is geen hekserij: dat is een andere levensstijl. Beiden zien de natuur als heilig maar hebben hun eigen gebruiken. Ze zijn als zusters: beiden hebben dezelfde moeder maar hebben zich

anders ontwikkeld. Ik ben geen heks maar ook geen sjamaan: dat laatste is een eretitel, aan iemand gegeven door de gemeenschap. Ik noem mijzelf een sjamaniste.”

Wat is jouw verbinding met de heemtuin Sloterpark?

“Ik ken elke struik en elke boom in de heemtuin. Ik weet welke dieren er wonen en waar ze wonen. Als Amsterdamse voel ik mij sterk verbonden met moerasgrond. Ik houd van de rust en voor de dieren is de tuin een van de laatste schuilplaatsen in deze drukke stad. Daarnaast voel ik de aanwezigheid van de ziel van het land zelf.”

Je geeft nu zelf les in het sjamanisme. Hoe heb je je erin ontwikkeld?

“Ik wil mensen graag laten zien en voelen dat de natuur leeft, dat er diverse lagen te bemerken zijn en dat sjamanisme niet een exotisch (bij)geloof is. Sjamanisme is ook van hier, vanuit onze voorouders, van de polder, in de klei. Hopelijk kan ik door mijn werk een aantal vooroordelen over sjamanisme wegnemen.”

Hoe kan je sjamanisme in je dagelijkse leven integreren en of in de praktijk brengen?

“Kijk om je heen, wees respectvol naar de natuur en denk niet alleen aan jezelf. Maak contact met de dieren en planten om je heen. Wees een kraal in de ketting en distantieer je niet. Sjamanistisch gezien gaat natuureducatie om wederzijds respect en balans en niet om uitbuiting van de natuur. Als je beseft dat alles beziel is ruk je niet voor de lol een hele tak van een vlierboom voor wat besjes. En je verstoord geen vogels midden in het broedseizoen. Als je iets neemt, geef je iets terug. Je plukt bessen voor je jam en je zegt dankjewel. Spreek mij gerust aan en wandel met mij mee in de heemtuin, ik ben er elke dag.”

Christiane Baethcke

Krijgen we een ‘echte’ winter?

Hier wat foto's van Geuzenveld en Slotermeer tijdens de winter van 2005. Zal de winter van 2016 ook nog wat sneeuw voor ons in petto hebben?
Foto's: Thea Schaafsma.

Zinloos gebeld!

Nee! Kan niet! Net voordat ik de deur uit wil gaan om bij Sloterdijk de trein naar Hilversum te pakken merk ik dat mijn portemonnee niet meer in mijn jaszak zit. Het is de vroege ochtend na Sint Maarten en zonder portemonnee geen geld, trein, fietsenstalling of lunch. Want naast cash mis ook een tiental pasjes. Van bibliotheek tot MasterCard.

Vliegensvlug probeer ik te bedenken waar en wanneer ik mijn urban nep Armani portemonnee voor het laatst heb gebruikt. Dat blijkt de buurtsuper op nog geen tweehonderd meter van mijn huis. Daar heeft men de mijne niet gevonden, al liggen er tot mijn verbazing wel een handvol nooit opgehaalde andere portemonnees. Voor de zekerheid ga ik nog even langs het politiebureau aan de Lodewijk van Deijsselstraat, maar de status van deze post is nogal onduidelijk. In ieder geval zijn burgers er niet meer welkom.

Foto: Pablo Hoes

Ik bel naar kantoor en zeg dat ze vandaag niet op mij hoeven te rekenen, omdat er een lijst van instanties gebeld moet worden. Iedereen reageert begripvol en een uur later zijn ov-chipkaart, creditkaart, bankpas en kaart van de fietsenstalling voorgoed geblokkeerd en zijn nieuwe pasjes aangemaakt. Museumkaart, bioscoopkas en zorgpas zijn voor later en de zelden gebruikte bankpas van de Triodos krijgt een tijdelijke blokkade.

Rond drie uur gaat de telefoon: mijn oudste zoon aan de lijn. “Ben jij misschien je portemonnee kwijt? Hij zit in een jaszak die ik nooit gebruik.” Dat krijg je dus als je dezelfde jas koopt als je vader. Goed nieuws, maar het betekent ook dat alle telefoontjes voor niets zijn geweest. In een nieuw belronde probeer ik enkele blokkades weer op te heffen maar dat lukt alleen bij Triodos. ‘s Avonds komt mijn ‘Armani’ weer thuis en ik check de inhoud. Alles, maar geen Triodospas. Die is voor niets geblokkeerd en gedeblokkeerd. Hoe heet zo’n dag ook alweer? Een dag met een gaatje?

Hugo Hoes

Roy: “Ik wens onze burens veel woongenot. Ook zou het fijn zijn als er weer bomen geplant worden in de Socratesstraat! Die zijn destijds weggehaald vanwege de vernieuwing van de straat. In het voorjaar zouden er nieuwe bomen neergezet worden, maar het is inmiddels december. Volgend jaar beter?”

Nieuwjaarsduik Sloterplas 2016

Op vrijdag 1 januari vindt de 9e editie van de inmiddels traditionele en supergezellige Nieuwjaarsduik Sloterplas plaats.

Dit kortste en koudste evenement van Amsterdam Nieuw-West begint om exact 13.00 uur (één uur!) vanaf het fraaie strandje aan de Varkensbaai. De duik is voor jong en oud. Niet alleen voor watjes, maar ook voor stoere gasten.

Dus strijk je zwembroek, burkini of duikerspak en zet je wekker.

Na afloop is er in Hotel Buiten voor alle deelnemers en toeschouwers Glühwein, warme chocolademelk en oudhollandse óf halal snert.

Nu maar hopen dat het Monster van de Sloterplas op 1 januari geen honger heeft. Let wel, deelname is op eigen risico en Unoxmutsen zijn verboden.

Waar: Varkensbaai Sloterplas, eindpunt tram 7 en 14

Wanneer: 1 januari, 13.00 uur

Kost dat: Helemaal niets

Volg ons ook Twitter @NJD_Sloterplas of like ons op Facebook.

Meer info: Marco de Maijer, 06 18326575

Patricia: "Ik hoop dat het contact tussen burens beter wordt. Ik merk als vrijwilligster van Eigenwijks dat mensen elkaar niet zo goed kennen en elkaar daardoor niet zo snel om hulp durven vragen. Heel jammer. Het zou mooi zijn als dat verandert."

Droom

Zaterdag 19 december organiseert het community art project Droom een gratis Droombingo voor bewoners van de Lodewijk van Deysselbuurt en omstreken in buurthuiskamer de Social Garden. Onder het genot van een drankje en een soepje kunt u uw kansen wagen om een van de mooie prijzen in de wacht te slepen. De Droombingo is echter geen gewone bingo: actrice en dromenvanger Reineke Jonker vertelt tussendoor mooie verhalen over dromen, zingt liedjes en vraagt ook u naar uw dromen! Voorafgaand aan de Droombingo is er een Droomoptocht van Plein '40-'45 naar de Social Garden, waar de drumgroep Kalentura voor wat zomerse sferen zorgt met hun opzweepende Braziliaanse ritmes.

Droom is een project van, door en met de buurt dat in mei 2016 een theatervoorstelling maakt waarin de dromen van buurtbewoners van de Deijsseldijk de hoofdrol spelen. Voor meer informatie: DROOMproject@hotmail.com

Foto: Nataly Linzey

De Droombingo is tussen 15.30 – 17.00 uur in de Social Garden, Lodewijk van Deysselstraat 61. De Droomoptocht met drumgroep Kalentura is vanaf 14.00 uur en start op Plein '40-'45.

Borstvoedingscafé

Iedere eerste zaterdag van de maand is Coffeemania Slotermeer tussen 10:00 en ongeveer 11:30 uur een klein babyparadijs. Onder het genot van een kopje koffie of thee vindt hier het borstvoedingscafé plaats. Een gezellige ochtend voor (aanstaande) moeders die borstvoeding (willen) geven. Lactatiekundige Trudy van der Helm en een vrijwilliger van de Vereniging Borstvoeding Natuurlijk zijn aanwezig voor eventuele vragen. Kinderen en partners zijn uiteraard ook welkom!

Vind jij het leuk om andere moeders te ontmoeten en/of heb je vragen over het geven van borstvoeding? Kom dan op zaterdag 2 januari naar het eerste borstvoedingscafé van het nieuwe jaar. Spreek je geen Nederlands maar wel Engels? Geen probleem, er is altijd wel iemand aanwezig om een praatje mee te maken.

Voor meer informatie: zie de Facebookgroep van 'Borstvoeding Amsterdam'

Uniek benefietconcert voor vluchtelingen op kerstavond

Herinnert u zich nog dat het dit jaar een stormachtige 5 mei was? Die dag zou er een prachtig vrijheidsconcert plaatsvinden op Plein '40-'45 waaraan talloze bewoners uit Geuzenveld en Slotermeer meededen. Helaas was de storm zo erg dat het concert moest worden afgelast.

Het Re-Art Collective en alle actieve buurtbewoners die dit samen organiseren zaten sindsdien, ondanks die tegenslag, niet stil.

Nu organiseren ze op kerstavond een benefietconcert in theater De Meervaart. Ruim 100 bewoners en vluchtelingen staan samen op het podium. Iedereen doet gratis mee. De opbrengst van de avond komt geheel ten goede aan de vluchtelingen. Wie wil kan vooraf een heerlijke maaltijd eten.

Kaartjes voor het concert dat begint om 20.15 uur kosten 5 euro. Het diner dat begint om 18.00 uur kost 10 euro.

Kijk voor meer informatie op www.meervaart.nl en volg het Re-Art Collective via www.facebook.com/reartcollective.

Wandelen zonder hond kan best leuk zijn

Voor veel ex-hondenbezitters een groot gemis: naast het verlies van je trouwe viervoeter verlies je de hele sociale kennissenkring eromheen. Denk aan de praatjes met elkaar, het uitwisselen van nieuwtjes en het lachen om alle capriolen van de honden, samen met aardige mensen die dezelfde hobby delen. Aandacht, begrip voor elkaars lief en leed, herkenning (je kent elkaar immers na al die jaren!).

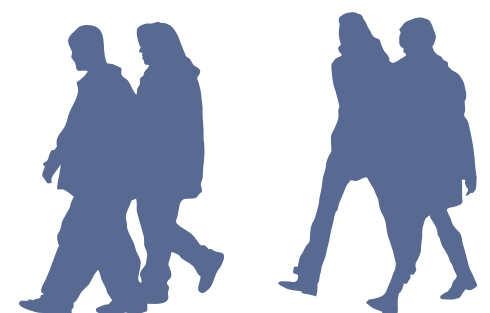

Nu gaan er stemmen op om deze ex-hondenbezitters uit te nodigen om opnieuw samen met anderen één keer per week een uur te wandelen. Zo een nieuwe kennissenkring opbouwen, zonder afspraken maar wel met de ouderwetse warmte van wederzijdse communicatie. Zelf heb ik sinds vier jaar geen hond meer. Eenzaam en verlaten voel ik me niet, maar het gemis aan leuke/warme verhaaltjes onderweg herken ik wel. Je hoeft hiervoor niet bij mensen op de koffie, niet afspreken en geen agenda's te vergelijken of het schikt. Juist de toevallige ontmoetingen onderweg en de vaak zo grappige voorvallen bleven je bij, destijds. Zou het niet een goed idee zijn om gezond te bewegen in het park te combineren met hernieuwde, losse ontmoetingen met 'lotgenoten'? Positief voor lijf en leden en wie weet hoe goed ook voor het geheugen, voor herinneringen?

Juist wanneer de fysieke krachten minder worden, kunnen we putten uit een zee van gevarieerde ervaringen, waaruit wij, overlevenden, lessen mogen trekken om samen met anderen het leven mooier te maken. Doen dus!

Vind u het ook leuk om samen te wandelen? Neem dan contact op met Gerrit de Schiffart via gerrit@eigenwijks.nl of 06-40819673.

Hedda van Rozelaar

GaSet Junior

Wat te doen met winters weer? Een onderzoek door de journalistenclub.
Het is alweer (bijna) winter! De razende reporters van de Journalistenclub (elke dinsdag van 16.00 tot 18.00 in de Honingraat) vroegen de mensen om tips voor geslaagde wintermaanden met vies weer buiten!

Reporters Youssef, Issrae, Maroua en Oumaira

❄ Interview met Annemarie in de OBA

Wanneer gaat u naar buiten als het vies weer is?
Ik ga naar buiten als ik naar mijn werk ga of naar de winkel.

Hoe gaat u in de strenge winter naar uw werk of naar de winkel?

Ik ga lopend of met het openbaar vervoer.

Waar viert u kerst dit jaar?

Ik vier kerst in Friesland.

Met wie viert u kerst?

Met mijn familie en vrienden.

Oumaira

❄ Interview met Bahti in de OBA

Waarom gaat u in de winter wel of niet naar buiten?

Ik moet wel naar buiten, omdat ik naar mijn werk moet.

Hoe gaat u in de strenge winter naar uw werk of naar de winkel?

Ik ga dan met de auto of lopend, maar niet met de fiets.

Waar viert u dit jaar kerst?

Thuis, met mijn familie en mijn broer.

En wat doet U dan?

Lekker eten.

Issrae, Maroua en Yusuf

❄ Interview met Nienke in de OBA

Waarom gaat U in de winter wel of niet naar buiten?

Ik moet naar mijn werk of ik moet boodschappen doen.

Hoe gaat U in de strenge winter naar uw werk of naar de winkel?

Met de tram of de fiets.

Waar viert U dit jaar kerst?

In Amsterdam, met vrienden en familie.

En wat doet U dan?

Overdag weet ik het nog niet, 's avonds ga ik lekker koken.

Oumaira

❄ Interview met het meisje van de Coffeemanía

Waarom gaat U in de winter wel of niet naar buiten?

Ik ga alleen naar buiten als het nodig is. Bijvoorbeeld wanneer ik overdag naar school ga. Of wanneer ik met vriendinnen afspreek.

Hoe gaat U in de strenge winter naar uw werk of naar de winkel?

Lopend of met het openbaar vervoer.

Wat doet U met kerst?

Weet ik nog niet zeker, soms vier ik het met mijn nichtjes, maar soms moet ik werken.

Vindt U het leuk om in de Coffeemanía te werken?

Ja, ik vind het leuk werk.

Hoeveel mensen werken hier dan?

Ik werk met zes andere mensen en er werken ook twee stagiaires.

Wat is uw hobby?

Binnen zwemmen.

Issrae, Maroua en Yusuf

❄ Winter in Geuzenveld

Meryem (10) en Dina (9) komen elke dinsdag naar de Wereldclub in het VoorUit buurthuis in Dirk Sonostraat in Geuzenveld. Met juf Jeanine en juf Esra worden landen over de hele wereld onder de loep genomen. Hoe ziet de nationale vlag er uit, welke taal spreekt men en wat eet men er het liefst. Allemaal dingen waar de meiden interesse in hebben. Ze schreven een gedicht over de winter en wat is dat, winter? En hoe is de winter eigenlijk anders in landen zoals Nieuw-Zeeland of Canada?

❄ Winter

Winter is er elk jaar vanaf een periode in november.

Misschien weet je het al: sneeuw.

Dat is erg bekend, in de winter is er sneeuw.

Sneeuw is wel leuk, maar kou niet.

In Nederland is het ongeveer in de winter zeven graden

en in andere landen zoals Canada onder de nul graden.

Meryem en Dina

❄ Cultuur van je Buur in Slotermeer

Tijdens de winter in Slotermeer zijn er heel veel leuke dingen te doen. Salma vertelt over haar favoriete avonden in Slotermeer, de avonden van Cultuur van je Buur, die het hele jaar door worden georganiseerd.

Als buurthuis VoorUit organiseren we Cultuur van je Buur, feesten van alle culturen. Bijvoorbeeld India, daar hadden wij met de toneelclub ook een toneelstukje voor gemaakt. Alles was Indiaas die avond, we hadden toen ook Indiase kleding aan. Een andere keer hadden we als thema Nederland, toen gingen we koekhappen en dat was heel erg leuk. We hadden ook een keer een mix van culturen, dat waren alle culturen bij elkaar.

Salma Errochdi, 10 jaar

Rachid: "Ik hoop dat er iets aan het parkeren door langparkeerders gedaan wordt. En dat de gemeente sneller overgaat tot actie, zoals opruimen van de bomen die in de zomer zijn omgewaaid. Er liggen op veel plaatsen nog steeds stronken en los getrokken tegels in de wijk, schandalig!"

LEZERSBIJDRAGEN

Wonen aan het water

Ik ben hier ongeveer 40 jaar geleden komen wonen. Met een sloot langs het huis en prachtige grasvelden erlangs. Er tegenover een ruig gedeelte bos. Door bebouwingen rondom kwamen er steeds meer vogels naar het bos, (ook wel vogel-eiland genoemd). Dit gebied is achter de Wessel Gansfortstraat en de Ookmeerweg (voetbalvelden).

Opeens moesten er langs de grasvelden ecologische kanten komen. Kosten noch moeite werden gespaard. Nu wordt er al jaren niets meer aan gedaan, het is een zootje langs het water. De grasvelden worden steeds kleiner en benauwder door alle groei langs het water. Het is zelfs zo dat de grasmaaimachines niet meer kwamen, omdat ze er niet meer langs konden.

Ook de bootjes hebben last, van eens een paradijsje is het nu een rotzooi.

Zij zijn nu bezig het een beetje te regelen, maar met grote trekkers gaat het hele gras kapot. In het verleden werd het gras gemaaid door een van de gemeente, altijd keurig. Tegenwoordig zitten er jonge jongens op de tractoren, die elkaar achterna zitten, je kunt je voorstellen hoe het er uit komt te zien. De waterkanten worden vergeten, enzovoorts enzovoorts. We zijn hier komen wonen, leuk in het groen, langs het water, wat wil je nog meer. Ik moet zeggen dat we al jaren geen water meer hebben gezien, alles vol met onkruid, rotzooi, enzovoorts. Hopende dat het stadsdeel hier notitie van neemt en iedereen weer tevreden is.

Foto's: Christiane Baethcke

Mary Toeel

Hoekje Humor Bron: Den Uul 2015

Wat een onzin!

Een overvolle tas obesitas noemen
Applaus krijgen van klapschaatsen
Een droomdebuut maken als je slaapt
De buik vol hebben van een hongerloon
Een houten been gemaakt van kreupelhout
Een wegwerker die de weg kwijt is
Een ontslagen toiletjuffrouw die nog hoop ziet
Een blinde die zegt tot ziens
Een kabouter die niet klein te krijgen is
Bomen die gekapt worden door de groenvoorziening
Een elektricien die niet tegen spanning kan
Een trompettist met blaasproblemen
Een tandarts die op je zenuwen werkt
Een konijn die het hazenpad kiest
Een atheïst die leeft als God in Frankrijk
Een moord doen om bij de politie te kunnen werken
Een pooier die in een Escort rijdt
Een trompettist die van toeten noch blazen weet
Een brandweerman die zich uitgeblust voelt

Wie kan er nog zo'n zinnetje
onzin aan toevoegen?

Guusje Welsing

Cor: "Ik wens iedereen natuurlijk veel geluk voor het nieuwe jaar, maar vooral ook saamhorigheid. Of je nu zwart, wit of geel bent, dat zou niet uit moeten maken. Samen staan we sterker!"

GaSet portret

In Geuzenveld en Slotermeer leven mensen met veel verschillende nationaliteiten. Fotograaf Massoud Memar portretteert voor ieder nummer een andere buurtbewoner uit de wijk. Belangstellenden kunnen mailen naar: m.me18@ymail.com.

Naam: C. Alwin Soekhlall
Wijk: Geuzenveld
Leeftijd: 59 Jaar
Afkomst: Indiaas met Pakistaanse, Hindoestaanse, Surinaamse en Nederlandse invloeden. Kortom een Medelander.
Hobby: Filosoferen.
Wat is het leukst in uw buurt? Dat deze zo multicultureel is.
Wat is het minst leuke in uw buurt? Dat er onbegrip heerst bij een aantal mensen, waardoor zij onaardig gaan doen.

Foto: Massoud Memar

LEZERSBIJDRAGE

Lezers van GaSet mogen altijd een artikel of gedicht insturen voor de krant. Daar is de redactie blij mee. GaSet heeft in deze rubriek ook ruimte voor andere kleine lezersbijdragen zoals een leuke observatie, een pluim of bedankje voor een buurtbewoner, een dierbaar recept, een actuele mop of een aanbeveling voor iets leuks.

Een gesprek

"Doe nou niet! U moet geen vogels voeren, daar komen de ratten op af." Vele malen zeg ik dit tegen de mensen die brood strooien. En ik krijg dan ook vaak antwoord, zoals: "Heeft u vanmorgen gegeten? Nou, de vogels moeten ook eten." Een andere keer: "Ik houd meer van dieren dan van mensen." Er volgde een heel verhaal over wat men haar had misdaan. Op een dag liep ik over een brug naar mijn huis. Een mevrouw was bezig brood in het water te gooien. Ik zei er wat van: "Mevrouw, aan de waterkant staat een bord met een tekening van eenden en de woorden: Niet voeren, het trekt ratten en ongedierte aan." "Oh", was het antwoord, "maar op deze brug staat geen bord."

Op een dag wandelde ik in het Gerbrandyparkje. Een oude heer, zittend op zijn scooter, is de vogels aan het voeren. Na mijn gebruikelijke opmerking stopte hij ermee. Maar ik denk, dat hij ermee doorging, nadat ik was doorgelopen. Het is eigenlijk vechten tegen de bierkaai, om een oude uitdrukking te gebruiken. Maar waar ik niets tegen kan doen, is wat ik laatst zag: Men gooide brood uit het raam. Hele boterhammen. Het heeft dagen in het gras gelegen. De vogels moeten het niet. Oud brood! Wat moet je ermee? Er zijn genoeg mogelijkheden om het toch te gebruiken. Voer het niet aan de vogels. Die vinden hun kostje zelf wel en vinden dat smakelijker dan oud brood.

Riek Zwaan

Idee voor het verwerken van uw oude brood van de redactie van GaSet

Maak Wentelteefjes

Ingrediënten

- 8 sneetjes oud witbrood
- bruine suiker (basterdsuiker)
- 1 theelepel kaneelpoeder
- 250 ml melk
- 1 ei
- 40 gram boter

Bereidingswijze

- Klop een ei.
- Doe er wat kaneelpoeder bij en melk.
- Neem het brood en haal deze door het mengsel heen.
- Laat het vier minuten intrekken.
- Het brood is doorweekt, dan kun je boter in de pan doen en vier sneetjes in de pan bakken voor ongeveer vijf minuten.
- Let er goed op dat je ze op tijd om gaat draaien zodat ze aan beide kanten lekker bruin zijn.

Colofon

GaSet is een uitgave voor en door bewoners van de buurten in Geuzenveld en Slotermeer (Stadsdeel Nieuw-West).

De redactie: Christiane Baethcke, Rose van Dongen, Thea Schaafsma, Remko de Maar (Remko7), Anneke Albers en Linda el Omari met ondersteuning van Karin Kauw (Stichting Eigenwijks) en Dorëndel Overmars.

Correspondent: Massoud Memar
Columnist: Warner Hemmes, Hugo Hoes en Carlo Panoet

Strip en tekeningen: Remko7
Literair recensent: Charlotte Lehmann

Met bijdragen van: Roy van Krimpen, de Meervaart, Hugo Hoes, Hedda van Rozelaar, Oumaira, Issrae, Maroua, Yusuf, Meryem, Dina, Salma, Guusje Welsing, Mary Toeel en Riek Zwaan.

Voor informatie en kopij: Stichting Eigenwijks, De Honingraat, Slotermeerlaan 103-H, 1063 JN Amsterdam
Telefoon 020-3460670
Aanleveren kopij: gaset@eigenwijks.nl

Opmaak: Stephan de Smet
Drukker: Flevodruk Harlingen
Verspreiding: Door Verspreidingen
Oplage: 25.000 stuks

Deadline aanleveren van kopij: woensdag 2 maart 2016

Alle rechten voorbehouden. Aan de op deze pagina's gepresenteerde informatie kunnen geen rechten worden ontleend. Niets van deze pagina's mag worden vervoelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van de rechthebbende(n) op het auteursrecht, c.q. de uitgever van deze uitgave, door de rechthebbende(n) gemachtigd namens hem/hen op te treden.